

V. MEGHÍVÁSOS FAIPARI SZAKMAI VERSENY ÉS WORKSHOP A SOPRONI EGYETEMEN

A Soproni Egyetem Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kara öt évvel ezelőtt kötött szerződést bázisiskoláival annak érdekében, hogy az egyetem – lehetőségeihez képest – hozzájáruljon a faipari szakiskolák képzésének sikerességéhez, illetve, hogy a

bázisiskolák bekapcsolódhassanak az intézmény életébe.

Ekkor merült fel a gondolat, hogy az iskolák és az egyetem közti együttműködést ne csak oktatói és vezetői szinten alakítsák ki, hanem a kapcsolatot terjesszék ki a középiskolai diákokra és az egyetemi hallgatókra

is. Ennek a gondolkodásnak lett az eredménye az évente immár hagyományosan megrendezésre kerülő meghívásos faipari szakmai verseny és workshop, ahol a középiskolák és az egyetem csapatai mérik össze szakmai tudásukat elméleti és gyakorlati szinten egyaránt. Közben

a kar vezetése és a kísérő tanárok számára lehetőség nyílik megvitatni a faipari ágazati szakképzés aktuális kérdéseit is.

Az idei versenyen nyolc iskola 11 csapata sorakozott fel a Ligneumban rendezett megnyitón.

Dr. Alpár Tibor, a Soproni Egyetem rektorhelyettese megnyitóbeszédében elmondta, fontos, hogy a középiskolások a verseny keretében fedezzék fel az egyetemet és egy kicsit a várost is.

Dr. Farkas Ciprián, Sopron Megyei Jogú Város polgármestere bátorította a versenyzőket, hogy ismerkedjenek meg a város atmoszférájával és továbbtanuláskor válasszák a Soproni Egyetemet.

Kováts Árpád, a Soproni Kereskedelmi és Iparkamara titkára pedig annak a reményének is hangot adott, hogy a jövőben, mint kamarai tagokat üdvözölheti majd a versenyzőket. Az elméleti, valamint a támogató cégek által összeállított feladatok után a verseny második napján már igazi gyakorlati próbatétel várt a résztvevőkre: egy sakkasztalt kellett elkészíteniük.

A szervezők, valamint a zsűri értékelése alapján az idei évi volt az utóbbi esztendőök egyik legszínvonalasabb versenye, ritkaság, hogy ennyi jó munka készüljön el a rendelkezésre álló rövid időben. Így a helyezések sorsát inkább az elméleti fordulókban nyújtott teljesítmény döntötte el. A versenyt dr. Fehér Sándor, a Soproni Egyetem docense szervezőként, míg Tóth György, a Soproni Egyetem tanműhelyének vezetője a zsűri elnökeként értékelte.

A VERSENY EREDMÉNYE:

1. BKSZC Kozma Lajos Faipari Technikum és Szakképző iskola II. csapata – Budapest
2. BKSZC Kaesz Gyula Faipari Technikum és Szakképző iskola II. csapata – Budapest
3. Soproni Egyetem, Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kar – Sopron

KÜLÖNDÍJAK:

Asztalos Szakma különdíja (Leitz Hungária Szerszám Kft.): BKSZC Kozma Lajos Faipari Technikum

és Szakképző iskola II. csapata – Budapest

Vízer-díj: BMSZC Simonyi Károly Technikum és Szakképző iskola – Pécs

Kiváló gyakorlati munka: BKSZC Kaesz Gyula Faipari Technikum és Szakképző iskola I. csapata – Budapest

TÁMOGATÓINK:

JAF-Holz Ungarn Kft., Szolvegy Kft., Leitz Hungária Szerszám Kft., Roto Elzett Vasalatkereskedelmi Kft.

A ZSŰRI TAGJAI VOLTAK:

A zsűri elnöke: Tóth György, a Faipari Tanüzem vezetője.

A zsűri tagjai: Árkossy Tamás, az Árkossy Kft. tulajdonosa, Csercsics Antal, a Csercsics Faipari Kft. tulajdonosa, Baranyai Pál asztalosmester, Szili József asztalosmester.

A program európai uniós támogatással, az EFOP-3.6.1-16-2016-00018 projekt keretében valósult meg. ■

GERENCSÉR KINGA: FAMŰVES MESTERSÉGEK KÖNYVBEMUTATÓ

2020. november 6-án, pénteken 11 órakor került sor a Soproni Egyetem Simonyi Károly Kar Faalapú Termékek és Technológiák Intézet ny. docense, dr. Gerencsér Kinga Faműves mesterségek c. könyvének a bemutatójára Budapesten, a Hagyományok Házában.

A Faműves mesterségek című könyv ötven faműves mesterséget mutat be, egy-egy kiváló művelőjének portréján keresztül. A 230 oldalas kiadvány több mint 500 fotóval illusztrálva ismerteti az egyes termékeket, és az azokhoz használt alapanyagokat, eszközöket, valamint a készítés csínját-bínját.

A Soproni Egyetemi Kiadó gondozásában rektori ajánlással megjelent könyv sok új ismerettel gazdagíthatja a szakmai ismereteket, jól

hasznosítható kiegészítő anyagként az oktatáshoz és jutalomkönyvként

is szép, reprezentatív ajándéknak minősül. ■

MŰSZERES ÉLŐFA-VIZSGÁLATI BEMUTATÓ A SOPRONI EGYETEMEN

Érdeklődők, a témával napi szinten foglalkozó szakemberek, településvezetők, egyetemi oktatók és hallgatók is elfogadták a Soproni Egyetem meghívását arra a gyakorlati bemutatóra, melynek keretében az élőfák roncsolásmentes műszeres vizsgálatának lehetőségei kerültek terítékre.

A program elején dr. Bejó László egyetemi tanár, karunk oktatója és a Soproni Egyetem Bódig József Roncsolásmentes Faanyagvizsgáló Laboratóriumának vezetője bemutatta a 30 éves múltú visszatekintő, nemzetközi hírnévvel rendelkező laboratórium tevékenységét.

Az élőfák vizsgálatának jelentőségét az is mutatja, hogy – elsősorban a városi fák esetén – nemcsak gazdasági jelentősége van a fák jelenlétének, hanem az az egyik oldalról nézve esztétikai, életminőséget javító kérdés, másrészt pedig a fák biztonsága mindent felülíró szempont, ezért nagy felelősség azt eldönteni, hogy egy fa mikor válik veszélyessé.

A résztvevők a program során négy különböző vizsgálati módszerrel, az élőfa-húzóvizsgálattal, az akusztikus tomográfiával, az impedancia tomográfiával, valamint a rezisztográfus élőfavizsgálattal ismerkedhettek meg. A gyakorlati bemutató a Fakopp Bt., és annak vezetője, dr. Divós Ferenc partnerségével történt. A ragyogó őszi napsütésben, a Soproni Egyetem botanikus

kertjében sorra került bemutató legfontosabb célja az volt, hogy az intézményben felhalmozott tudást és kutatási eredményeket gyakorlati alkalmazhatósági szempontból megismertesse a felhasználók és az érdeklődők számára. A program az EFOP-3.6.1-16-2016-00018 projekt keretében valósult meg. ■

A SOPRONI EGYETEM 1956-OS MEGEMLÉKEZÉSE

A Soproni Egyetem – hagyományainak megfelelően, a járványügyi előírások betartása mellett – ebben az esztendőben is megemlékezett 1956 hőseiről az intézmény botanikus kertjében felállított emlékműnél. A megemlékezés az „A” épületen elhelyezett emléktábla megkoszorúzásával kezdődött. Ezután az emlékműnél Matlár Fanni, a Benedek Elek Pedagógiai Kar hallgatója szavalt el Faludy György: 1956, te csillag című versét. Ezt követően dr. ifj. Sarkady Sándor tudományos kutató tolmácsolta Grátzer Miklós, a Forradalmi Bizottság tagjának, a vancouveri Sopron Alumni elnökének ünnepi gondolatait, többek között a következőket:

„Fejemben 1956 jár, úgy is, mint átélt történelmi esemény, és úgy is, mint életem második születésnapja. (...) Nehéz igazán megérteni 1956. október 23-át annak, aki nem élte át a megelőző éveket. Azon a napon kicsordult a pohár. A magyarok túlnyomó többségében megérett egy keserű dac, ami nemcsak a poharat, de a Balatont is megtöltötte volna.” Ezt követően dr. Katona György, oktatási rektorhelyettes szólt az egye-

temisták helytállásáról a forradalmi eseményekben. Személyes hangvételű beszédében felidézte édesanyja naplóját a történelmi eseményekről. Az emlékművet megkoszorúzta a Soproni Egyetem nevében dr. Katona György rektorhelyettes, Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzata nevében Mágel Ágost és Stöckert Tamás képviselők, az Erdőmérnöki Kar részéről dr. Czupy Imre dékánhelyettes és

dr. Facskó Ferenc hivatalvezető, a Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kar részéről a kar hallgatói, míg a Soproni Egyetem Erdélyi Körének képviselőjében Hegedüs Ivett és Szász Botond.

A hagyományoknak megfelelően a Soproni Egyetem képviselői elhelyezték a megemlékezés koszorúját a városi, Széchenyi téri emlékműnél is. ■

A SZARVAS ÚJ ÉLETE

Várady Sándor Megsebzett szarvas című alkotását öt évtizeddel ezelőtt, 1971 őszén szállították le és helyezték el az Erdészeti és Faipari Egyetem botanikus kertjének 40-es parcellájában.

Az 1970-ben készült, 200 cm-es, életnagyságú, vörösréz domborítással készült szobor közkeletű neve a hallgatóság és Sopron város közönsége előtt: „Tökönlőtt szarvas”. A koncepció szerint a műalkotás a létezés lényegét fogalmazza meg, kompozíciói a szépség dicsérete, az élet és az elmúlás összegzése. A szobor kisplasztikaként készült el először 1968-ban, mely több kiállításon is bemutatásra került és az 1970-ben elkészült életnagyságú szobor előtanulmányának tekinthető. A Népszabadság 1970. augusztus 27-i száma a 7. oldalán tudósít arról, hogy a Mezőgazdasági Múzeumban kiállítás nyílt a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium (MÉM) megbízásából meghirdetett mezőgazdasági témákkal kapcsolatos képzőművészeti alkotások készítésére kiírt pályázatra nevezett művekről. Várady Sándor alkotását a miniszter 15 000 Ft-os első díjjal jutalmazta.

A szobornak az egyetem botanikus kertjében történő elhelyezéséről már 1970-ben keletkeztek iratok.

1971-ben került kialakításra és átadásra a Vadgazdálkodási Tanszék gyűjteménye, amely az 1971-es Vadászati Világkiállítás egyik hivatalos vidéki bemutatóhelye volt. Szóbeli közlések valószínűsítik, hogy ezen gyűjtemény kialakításának „részeként” került szóba a szobor

soproni elhelyezése. Az időponthoz kötődést valószínűsítik az 1970-ben kelt levelek.

Végül a szobor tájképileg tökéletes helyen, az E épület mögötti tisztás szélén került elhelyezésre, mint ahogy az az 1971 telén készült képen is látható:

Sajnos az eltelt közel ötven év nyomot hagyott a szobor állapotán. Az agancsai letörtek, az egyik el is tűnt. A talapzatba rögzítés pontján a vörösréz korrodálódott, emiatt a szarvas a bal oldalára dőlt, és az oldala, valamint a feje horpadt. A jobb mellső láb térdízületből hiányzik, és a bal csülök is eltűnt.

A szarvas jelenleg nem található a helyén. 2020. október 29-én Bartos Mihály Tamás fém-szakrestaurátor műhelyébe szállíttatott, ahol szak-

szerű kezelést kapva, megújulva fog visszatérni 2021 novemberének közepén. Előtte tesz egy „vendégsze-

replést” a 2021-ben megrendezendő az Egy a Természettel – Vadászati és Természeti Világkiállításon. Az

alkotás restaurálását az Egy a Természettel Nonprofit Kft. finanszírozza. ■

IN MEMORIAM PROF. DR. KOLOSZÁR JÓZSEF

Mély megrendüléssel tudatjuk, hogy dr. Koloszár József, az erdőműveléstan professzora, az Erdőmérnöki Kar volt dékánja, a Soproni Egyetem volt rektora életének 72. évében, 2020. november 1-jén elhunyt.

Koloszár József 1949. január 24-én született Sopronban. Erdőmérnöki oklevelét 1973-ban szerezte az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán. A végzést követően az Erdőművelés Tanszéken, majd 2007-től az Erdőművelési és Erdővédelmi Intézetben dolgozott különböző oktató és kutatói beosztásokban.

Az erdei humusz minőségi vizsgálatának erdőművelési jelentősége c. műszaki doktori értekezést 1977-ben írta, s 1978-ban summa cum laude minősítéssel doktori címet szerzett. 1976–90 között részt vett a bükk (Erdei ökoszisztémák vizsgálata) és a kocsányos tölgy (Kocsányos tölgy fatermesztési rendszer fejlesztése) erdőművelési problémáinak vizsgálatában.

Aktívan közreműködött 1981–82 és 1988–90 között a magtermelő állományok országos hálózatának kialakításában, és a munka során csaknem valamennyi erdőgazdasági tájon, összesen 192 magtermelő állomány minősítését, felvételét és kezelési utasítását dolgozta ki. 1988–1990 között tanszékcsoporthoz vezető, 1991–1992 között megbízott tanszékvezető, 1995–2006 között tanszékvezető, 1993–1997 között az Erdőmérnöki Kar dékánja,

majd 1997–2002 között egyetemünk rektora, 2002–2003 között prorektora volt.

Szakmai ismereteinek bővítése céljából összesen 36 külföldi tanulmányúton vett részt, melyek során tanulmányozta Szlovákia, Oroszország, Románia, Horvátország, Szlovénia, Németország, Nagy-Britannia, Finnország, Lengyelország, India, Franciaország erdeit, erdőgazdálkodását. Folyékonyan beszélt, írt franciául, oroszul és németül.

Publikációs tevékenységét 62 tudományos cikk, 3 ismeretterjesztő cikk, 1 könyv, 1 könyvrészlet, 15 egyetemi jegyzet, 66 konferencia-előadás és 137 kutatási záró-, illetve részjelentés jellemzi.

Kollégái, beosztottjai az elveihez ragaszkodó, de az újra mindig nyitott, a szabályokat betartó és betartató, de mindig emberséges vezetőként ismerték.

Vezetésével és útmutatásai alapján kezdődött meg 1995–1996-ban az ún. Roth-féle Hidegvízvölgyi szájalóerdő, a későbbi Roth Gyula Emlékerdő újra felvételezése, illetve a szájalóerdő kialakítása, fenntartása. Hirdette a tudományos alapokon nyugvó, a gyakorlat által kipróbált és bevált, az erdőgazdálkodás céljának megfelelő, a természetvédelem által elfogadható, a hazai körülményekre alapozott természetközeli erdőgazdálkodást.

Számos kitüntetés birtokosa: Kiváló munkáért (1985), Miniszteri elismerő oklevél (1992), Vadas Jenő emlék-

érem (1997), Pro Silva Hungariae díj (1999), Nyugat-magyarországi Egyetemért emlékérem (2000), Széchenyi emlékérem (2001), Apáczai Aranyérem (2002), Magyar Köztársaság Érdemrend Középkeresztje (2003), Akadémiai díj (2004, megosztva), GEO Emlékérem (2009). „Pályafutásom sikerekben, kudarcokban, élményekben és nehézségekben egyaránt bővelkedett, s ezeket valahogy fel kellett dolgozni. Ehhez szerencsére egy egész erődtémény állt rendelkezésemre, s ez a rendszer emberekből állt, s áll ma is. A fellegvár természetesen a család.” – írta a 2013-ban megjelent zárt körben terjesztett, önéletrajzi művében. És ebben is, mint oly sok mindenben az élet őt igazolta. Decet imperatore stantem mori. Emlékét, szakmai és emberi nagyságát örökké megőrizzük. ■

(Írta: dr. Frank Norbert)